

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BRAȘOV
STR. POIENELOR NR. 7B
BRAȘOV
SECȚIA CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

MUNICIPIUL FĂGĂRAȘ
61946
Zilă 10 Luna 12 Anul 2021

Consiliul local - Comita
Pr. Presedinte - cf
nr. 10.12

Destinatar:
CONSILIUL LOCAL AL
MUNICIPIULUI FĂGĂRAȘ, PRIN
PRIMAR
FĂGĂRAȘ, REPUBLICII, nr. 3, județul
BRAȘOV

DOSARUL NR. 1767/62/2018

Materia: Contencios administrativ și fiscal
Stadiul procesual al dosarului: Recurs
Obiectul dosarului: despăgubire
Complet: recurs c4 nou

COMUNICARE HOTARÂRE CIVILĂ

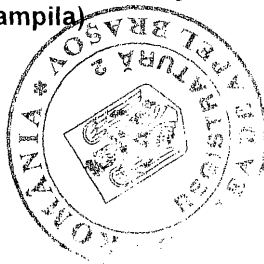
NR. 612/2021 DIN DATA DE 15 Octombrie 2021

Stimată doamnă/Stimate domn,

vă comunicăm, alăturat, copia hotărârii civile nr. 612/2021, pronunțată la data de 15 Octombrie 2021, de către CURTEA DE APEL BRAȘOV SECȚIA CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL.

Notă: cu ex. încheiere amânare pronunțare

PARAFA ȘEFULUI INSTANȚEI
(stampila)

Grefier,

ROMÂNIA

CURTEA DE APEL BRAȘOV
SECȚIA CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Dosar nr. 1767/62/2018

ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de 07 octombrie 2021

Completul constituit din:

PREȘEDINTE Mihaela Zup - judecător

Judecător Demis Marius Spărios

Judecător Tiberiu Adrian Vîrgolici

Grefier Mihaela Furnică

Pe rol fiind soluționarea cererilor de recurs formulate de recurenta – reclamantă Gribincea – Popa Diana și recurentul pârât Consiliul Local al Municipiului Făgăraș, împotriva sentinței civile nr. 399/CA/29.04.2021 pronunțată de Tribunalul Brașov – Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal în dosarul nr. 1767/62/2018, având ca obiect „despăgubire”.

La apelul nominal, făcut în ședința publică, se prezintă avocat Anamaria Măstăcăneanu pentru recurenta reclamantă Gribincea - Popa Diana, cu împuternicire avocațială la fila 29 din dosar, avocat Călin Pernicek pentru recurentul – pârât Consiliul Local al Municipiului Făgăraș, cu împuternicire avocațială la fila 6 din dosar și avocat Mara Muntean pentru intimatul pârât Municipiul Făgăraș - cu împuternicire avocațială la fila 63 din dosar.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Se prezintă referatul cauzei de către grefierul de ședință, care învederează instanței aspectele de mai sus cu privire la prezența părților, obiectul litigiului, stadiul procesual și modul de îndeplinire a procedurii de citare, precum și faptul că cererea de recurs formulată de recurenta reclamantă este legal timbrată, cu taxă judiciară de timbru în cuantum de 200 lei conform, art. 24 alin. 1 și 2 din O.U.G. nr. 80/2013, potrivit dovezii de plată online atașată la fila 66 verso din dosar.

De asemenea, arată că cererea de recurs formulată de recurentul pârât Consiliul Local al Municipiului Făgăraș este legal timbrată, cu taxă judiciară de timbru în cuantum de 100 de lei, conform art. 24 alin.2 din O.U.G. nr. 80/2013, potrivit chitanței atașate la fila 55 din dosar.

Se mai învederează faptul că, în cauză, până la primul termen de judecată a fost parcursă procedura premergătoare prevăzută de Codul de procedură civilă, în cadrul căreia intimatul pârât Consiliul Local al Municipiului Făgăraș a depus întâmpinare (fila 58 și urm. din dosar), iar intimatul pârât Municipiul Făgăraș a depus întâmpinare atașată la fila 62 din dosar, comunicate părților adverse odată cu citațiile emise pentru acest termen de judecată.

Totodată, intimata reclamantă Gribincea Popa Diana a depus întâmpinare față de cererea de recurs formulată de recurentul pârât Consiliul Local al Municipiului Făgăraș (f.72 și urm. din dosar)

Procedând la verificarea calității de avocat a persoanelor care acordă asistență juridică în cauză, potrivit dispozițiilor art. 1 alin. 2 din Legea nr. 51/1995 privind organizarea și exercitarea profesiei de avocat, instanța constată că avocat reprezentanta convențională a recurentului reclamant, avocat Anamaria Măstăcăneanu, avocat Călin Pernicek și avocat Mara Muntean, sunt membri activi ai Baroului București, respectiv Baroului Brașov, potrivit extraselor aflate la dosar.

Instanța constată că pricina se află la primul termen de judecată, la care părțile sunt legal citate și că cererile de recurs formulate sunt declarate în termenul prev. de art. 20 alin. (1) din Legea nr. 554/2004 și sunt legal timbrate.

Instanța pune în discuția părților excepția nulității recursului formulat de recurenta reclamantă în privința punctelor **II, II.3, III, IV.2, IV.3, IV.4, IV.5**, excepție invocată de intimatul pârât Consiliul Local al Municipiului Făgăraș prin întâmpinare.

Reprezentantul convențional al intimatului pârât Consiliul Local al Municipiului Făgăraș, arată că nu înțelege să nu o mai susțină ca excepție, considerând că dacă s-ar pronunța o soluție cu privire la încadrarea în dispoz. art.488 Cod pr. civilă, ar fi o respingere ca nefondată a recursului.

Instanța ia act că recurentul pârât Consiliul Local al Municipiului Făgăraș, prin reprezentant convențional, nu mai susține excepția nulității recursului formulat de recurenta reclamantă în privința punctelor **II, II.3, III, IV.2, IV.3, IV.4, IV.5**, invocată prin întâmpinare.

Nefiind alte chestiuni prealabile de invocat, instanța acordă cuvântul la probe.

Reprezentații convenționali ai părților arată că nu mai au alte cereri de formulat în probațiune.

Reprezentanta convențională a recurente reclamante depune la dosarul cauzei dovada cheltuielilor de judecată, respectiv factură privind achitarea onorariului de avocat, însoțită de extrasul de cont, pentru suma de 3570 de lei și bonul fiscal eliberat pentru combustibilul pentru deplasarea de astăzi la instanță.

Reprezentanta convențională a intimatului pârât Municipiul Făgăraș depune la dosarul dovada achitării onorariului de avocat în cuantum de 5950 de lei, respectiv factură și ordin de plată ce atestă onorariul avocațial.

Nemaifiind alte cereri de formulat și alte incidente de soluționat, instanța, în baza art. 494 raportat la art. 392 Cod procedură civilă, deschide dezbaterile și acordă cuvântul asupra recursurilor deduse judecării.

Reprezentanta recurente reclamante solicită admiterea recursului, astfel cum a fost formulat. Arată că, față de excepția care se susține ca apărare de fond, împrejurarea că recurenta reclamantă a invocat trei motive de recurs, dintre cele prev. de art. 488 Cod procedură civilă, respectiv, o nemotivare a hotărârii pe care o critică, existența unor motive contradictorii și străine de natura pricinii și o aplicare greșită a legii. Toate aceste motive vizează critici de legalitate și nu de temeinicie.

În ceea ce privește primul motiv de recurs, referitor la nemotivarea hotărârii, motivarea hotărârii fiind o garanție a drepturilor la un proces echitabil, s-au avut în vedere în principal, două aspecte.

Pe de o parte, aspectul legat de despăgubirile legale, în care a apreciat recurenta reclamantă a făcut referire exclusiv la protejarea reputației, ca element obiectiv, nu și la onoare, ca element subiectiv, așa cum rezultă din dispoz. art. 72 din Codul civil, iar pe de altă parte, în ceea ce privește chestiunea legată de cheltuielile de judecată, în care instanța a prezentat o concluzie, fără a dezvolta raționamentul avut în vedere.

Mai mult, apreciază că este o chestiune interesantă de aplicare a legii. Paragraful instanței de fond este succint și se referă în mod expres doar la dispoz. art. 453 Cod procedură civilă. Cu toate acestea, așa cum rezultă din înscrisurile de la dosar, recurenta a formulat note de ședință expres cu privire la cheltuielile de judecată, în cuprinsul căreia s-a prezentat defalcat în ce constau acestea, potrivit art. 451 alin.1 Cod procedură civilă, respectiv onorariul de avocat, cheltuieli de deplasare și taxă de timbru. Instanța, însă, a făcut aplicarea dispoz. art. 453 Cod procedură civilă, nu a arătat raționamentul pe care l-a avut în vedere și a dispus, practic, reducerea tuturor acestor cheltuieli, în principal, a celor reprezentând onorariul de avocat, reducere care nu poate fi făcută decât cu aplicarea și arătarea incidenței criteriilor prevăzute de art. 451 alin. 2 Cod procedură civilă.

Aici intervine inclusiv aspectul legat de R.I.L. nr 3/2020, care se referă la art. 451 alin. 2 Cod procedură civilă, arătând că aspectele privind reducerea onorariului și desființarea proporționalității este o chestiune care ține de temeinicia hotărârii și nu de legalitatea acesteia, dar în speță nu este vorba de această situație, tocmai pentru că instanța de fond nu a analizat aceste dispoziții și nu a făcut aplicarea acestora, ci a dispoz. art. 453 Cod procedură civilă.

În ceea ce privește aspectul legat de motivele contradictorii, arată că instanța de fond a reținut, pe de o parte, că recurenta a dovedit existența faptelor ilicite imputate autorităților de recurentă. Pe de altă parte, a reținut faptul că a dovedit prejudiciul moral, în ceea ce privește suferințele fizice și, deși face referire la dispoz. art. 72 cu privire la protejarea demnității și respectiv, la dispoz. art. 253 cu privire la mijloacele de protejare a acestor drepturi nepatrimoniale, instanța de fond a reținut că recurenta nu ar fi dovedit prejudiciul drepturilor nepatrimoniale. Însă, din dispozițiile coroborate ale Codului civil, rezultă fără putință de tăgadă că, tocmai în ceea ce privește aceste drepturi, ceea ce trebuie să dovedească reclamantul este existența faptei ilicite, pentru că, atât vinovăția, cât și prejudiciul, decurg din acestea și sunt prezumate prin însăși voința legiuitorului.

În ceea ce privește aplicarea greșită a legii, recurenta a avut în vedere, mai multe chestiuni litigioase. Pe de o parte, este chestiunea litigioasă legată de soluționarea excepției lipsei calității procesuale pasive a Municipiului Făgăraș, aspect care se leagă de întâmpinarea formulată de acest pârât, dar și de recursul formulat de către Consiliul Local Făgăraș.

Instanța de fond a făcut, într-adevăr, o interpretare corectă a dispozițiilor din legea contenciosului administrativ ca și lege procedurală aplicabilă. În materia contenciosului administrativ nu interesează personalitatea juridică a pârâtului, ci calitatea acestuia de autoritate administrativă, respectiv faptul că aceasta poate emite în regim de putere publică un act administrativ.

Însă, atunci când litigiul de contencios administrativ vizează și o latură de natură pecuniară, care reprezintă, fie despăgubirile, fie cheltuielile de judecată, în mod obligatoriu se discută de atragerea răspunderii administrativ patrimoniale, respectiv ne raportăm la administrația publică locală, la unitatea administrativ teritorială, singura care are buget și organele sale administrative, care, neavând personalitate juridică, nu au, în consecință, nici buget.

Într-adevăr, recurenta reclamantă a făcut trimitere la dispozițiile Legii nr. 215/2001, aplicabilă raportat la momentul săvârșirii faptelor, respectiv finalul anului 2017. Codul administrativ nu era încă intrat în vigoare. Dar, chiar presupunând că legea aplicabilă ar fi Codul administrativ, principiile, în ceea ce privește antrenarea răspunderii administrativ patrimoniale a unității administrativ teritoriale pentru faptele săvârșite de organele sale executive sau deliberative, au rămas aceleași, fiind preluate și în Codul administrativ, doar, că, în Codul administrativ, sunt într-adevăr, inserate expresii, verbe, principiile care decurgeau și reieșeau în jurisprudența instanțelor de contencios administrativ. Se referă la dispoz. art.109 alin. 4 cu privire la cheltuielile de judecată și la despăgubirile pe care le plătește unitatea administrativ teritorială.

În ceea ce privește aplicarea greșită de către instanța de fond a dispozițiilor de drept material în ceea ce privește daunele materiale, instanța de fond a reținut că recurenta nu a dovedit legătura de cauzalitate. Cu toate acestea, instanța de fond a făcut o aplicare greșită a legii, întrucât, din toate elementele existente la dosarul cauzei rezultă că reclamanta nu a avut nici un fel de probleme pe parcursul derulării sarcinii, că aceste probleme au început să apară în perioada celor trei luni cât a fost supusă unor suferințe psihice cu privire la situația sa financiară viitoare. Mai mult, aceste aspecte au fost întărite prin declarațiile celor două martore audiate în cauză, care, de altfel, se regăsesc analizate de către instanța de fond.

Se mai arată că al treilea aspect de aplicare greșită a legii este cel legat de aprecierea prejudiciului moral, unde instanța nu a avut în vedere toate planurile pe care se impun a fi analizate aceste prejudicii, respectiv planul personal, financiar, familial și aspectul legat de sănătate. Totodată, nu a avut în vedere momentul producerii prejudiciilor, respectiv starea în care se afla reclamanta, fiind în săptămâna 33 de sarcină.

Referitor la aspectul legat de drepturile nepatrimoniale, dispoz. art. 72, care vorbesc despre demnitate, cuprind două fațete distincte. Analizând cu precădere jurisprudența CEDO, în ceea ce privește art. 8, demnitatea are, pe de o parte, reputația, adică elementul obiectiv, modul în care o persoană este văzută și apreciată de către colectivitate, iar pe de altă parte, un element subiectiv, acela al onoarei, al calităților pe care persoana și le atribuie. Prin urmare, ambele

aspecte trebuie avute în vedere atunci când se discută despre o încălcare a drepturilor nepatrimoniale, respectiv despre o încălcare a demnității.

Mai mult decât atât, apreciază recurenta reclamantă că instanța de fond a avut o abordare trunchiată a elementelor prezentate, respectiv s-a raportat doar la elementele de susținere a unei părți din colectivitate cu privire la aspectele care i s-au întâmplat reclamantei, dar nu a avut în vedere că impactul mediatic puternic, asocierea lui cu un scandal politic, a produs consecințe și pe celelalte planuri, respectiv pe relațiile profesionale pe care reclamanta și le-a format în decursul celor patru ani de manager al Casei de Cultură Făgăraș, cu alte persoane care nu aveau de unsă să cunoască aspectele de natură locală, fiind nevoită, în mod constant să ofere explicații și să arate de ce aceasta nu este implicată în aceste aspecte.

În ceea ce privește cheltuielile de judecată, instanța a făcut aplicarea dispoz. art. 453 Cod procedură civilă, prezentând doar o concluzie, respectiv că a operat o compensare, fără a se arăta criteriile avute în vedere.

Recurenta reclamantă consideră că ar fi trebuit să facă aplicarea art. 451 Cod procedură civilă, dacă era vorba despre reducerea onorariului de avocat, ar fi trebuit să arate o disproporție vădită, prin raportare la criteriile expres enumerate de legiuitor și, în măsura în care nu a făcut-o, hotărârea este, în primul rând, nemotivată, în al doilea rând, nelegală.

Nu există nicio modalitate de verificare a raționamentului care a condus la concluzia drastică pentru reclamantă, pentru că pentru aceasta, în prezent, acest litigiu se traduce în suma de 3250 de lei, având în vedere că aceasta trebuie să plătească o sumă net superioară către consiliul local cu titlu de cheltuieli de judecată, care, de altfel, sunt de patru ori mai mare decât cele acordate reclamantei și reprezintă 1/3 din daunele morale care i-au fost acordate de către prima instanță.

Avocat Călin Pernicek pentru recurentul pârât Consiliul Local al Municipiului Făgăraș, solicită admiterea recursului, casarea hotărârii primei instanțe, cu consecința respingerii cererii de chemare în judecată, fără cheltuieli de judecată.

În susținere, arată reprezentantul recurentului pârât că motivul de nelegalitate este aplicarea greșită a legii cu privire la atragerea răspunderii delictuale. Apreciază că cele patru condiții nu au fost îndeplinite și a explicat de ce nu există cauză ilicită. În realitate, temporizarea concursului și încheierii contractului de management pentru perioada în curs este, în realitate, o consecință chiar a faptei reclamantei, care nu a îndeplinit condițiile prevăzute în caietul de sarcini și acesta este motivul principal pentru care calendarul concursului nu a fost respectat. În consecință, autoritatea locală a înțeles să emită o nouă hotărâre de consiliu local, pentru a da un caracter de legalitate întregii proceduri și a se respecta anumite termene concret stabilite.

Dacă partea reclamantă ar fi depus proiectul exact așa cum ar fi trebuit, cu siguranță nu s-ar fi ajuns la decalarea termenelor. Însă, de fapt, fapta ilicită reținută de către instanță nu este fapta ilicită indicată de partea reclamantă. Fapta ilicită indicată de partea reclamantă este temporizarea concursului și atitudinea pe care anumiți membri ai comisiei ar fi avut-o față de aceasta, cu anumite consecințe.

Instanța a reținut că fapta ilicită, în realitate, ar fi încălcarea dispozițiilor de către consiliu a OG nr. 189 și nestabilirea unui termen de concurs cu 120 de zile înainte de momentul expirării contractului de management. Nu se susține că nu s-ar fi realizat sau ținut concursul stabilit cu respectarea aceluși termen, ci faptul că, ulterior stabilirii concursului și a termenelor, s-au încălcat anumite dispoziții legale și a-ar fi încălcat drepturile reclamantei.

Instanța trebuie să se raporteze strict la ceea ce s-a considerat a fi faptă ilicită. Nu a fost probat prejudiciul și nici legătura de cauzalitate. În privința suferințelor fizice pe care le-ar fi suferit reclamanta, este o chestiune subiectivă. Apreciază că, în realitate, este un abuz de drept, pentru că reclamantei nu i s-a încălcat vreun drept efectiv, aceasta se află pe postul pentru care a depus dosarul, nu există nicio dovadă a faptului că în mod intenționat s-ar fi făcut ceva împotriva dânssei, iar din punct de vedere organizatoric, afirmațiile din cererea de chemare în judecată și din recurs, sunt, de fapt, tendențioase, se fac raportări la diferite contexte politice.

Apreciază, totodată, că s-a speculat o lipsă de organizare și se încearcă obținerea unor sume de bani într-un mod total nejustificat, aceasta fiind esența discuțiilor.

Referitor la cererea de recurs formulată de recurenta reclamantă, arată că toate criticile sunt pe temeinicie, nici un aspect relevat nu se referă la legalitate. Art. 453 Cod procedură civilă, în sensul că instanța nu a efectuat un calcul, că nu există criterii, aparent sunt pe legalitate. În realitate, sunt pe temeinicie. Faptul că s-a ajuns la acele sume, reclamanta și-a asumat o situație, însă, cu siguranță dacă se restrâng pretențiile, iar instanța admite 1/6 din ceea ce s-a cerut, este firesc faptul că vor fi restrânse cheltuielile pe măsură. Însă, instanța a aplicat dispozițiile legale. Nicio afirmație legată de răspunderea delictuală nu este bazată pe legalitate. Instanța a aplicat textul legal, însă modul de aplicare ca probe, ca interpretare a stării de fapt, este o chestiune de temeinicie.

Singurul motiv de legalitate este calitatea procesuală a Municipiului Făgăraș care, după opinia intimatului pârât, este admisibilă și unitatea administrativ teritorială ar fi trebuit menținută în cauză și să răspundă în solidar cu consiliul, dacă acesta ar fi avut calitate procesuală. Prin urmare, toate afirmațiile se referă la netemeinicie.

Referitor la o altă chestiune de temeinicie, care trebuie analizată, este diferența dintre onorare, demnitate, reputație, a fost analizat, instanța a analizat pur și la obiect, nu sunt aduse atingeri. La finalul recursului a observat afirmații legate de implicarea reclamantei într-un scandal politic. Arată că, dintre toți participanții la această situație juridică, chiar reclamanta a generat acea manifestație publică sau orice fel de atitudini publice în raport cu problema acesteia legată de concurs. Prietenii reclamantei au fost inițiatorii mișcării, întrucât de la aceasta cunoșteau de presupusa situație juridică în care aceasta se află. Prin urmare, nu există nicio faptă directă, cu intenție, de a i se aduce atingere, demnității reclamantei.

Pentru cele expuse, solicită respingerea recursului formulat de recurenta reclamantă.

În replică, reprezentanta recurentei reclamante arată că în ceea ce privește criticile pretins a fi de temeinicie și nud e legalitate, a arătat faptul că s-a invocat și nemotivarea hotărârii și existența motivelor contradictorii. Totodată, toate motivele de recurs se raportează la interpretarea pe care instanța de fond a făcut-o, pe de o parte, a dispoz. art. 72, respectiv art. 253 Cod civil, interpretarea și aplicarea unitor dispoziții de drept material, sub aspectul a ceea ce cuprind aceste drepturi nematrimoniale și a condițiilor care trebuie îndeplinite pentru antrenarea răspunderii cu privire la acestea.

Referitor la cheltuielile de judecată este discuția legată de aplicarea dispoz. art. 453, dar, în realitate, consecința fiind aplicarea art. 451 alin. 2 Cod procedură civilă, fără, însă, ca instanța să se raporteze la criteriile expres prevăzute de legiuitor.

În ceea ce privește aspectele legate de fapta ilicită, rezultă din cererea de chemare în judecată, dar mai ales din regulatorul de competență faptul că reclamanta s-a raportat tot timpul la OG nr. 198/2008, faptul că principalul motiv invocat în prezenta cauză constă în încălcarea dreptului de preemțiune legală prevăzut de legiuitor, în scopul de a asigura un manager performant și de calitate.

Prin urmare, aceasta este principala faptă imputată, și anume, că s-a încălcat un drept de preferință legală deținut de reclamantă în virtutea activității profesionale și evaluate corespunzător. Abia ulterior a fost vorba de nerespectarea de autoritate a termenelor pe care reclamanta însăși și le-a impus.

Referitor la aspectul legat de pretinsul abuz de drept, arată că dreptul reclamantei rezultă din dispozițiile legale. Este un drept de preferință pe care îl are managerul, care a obținut nota 9,48, nu la concurs, ci un drept de preferință de a ocupa în continuare funcția de manager, aspect care a fost încălcat de autoritate.

De asemenea, autoritatea a încălcat organizarea concursului cu 120 de zile înainte de expirarea contractului, fapt ce a determinat încheierea unui nou contract, pe o perioadă relativ scurtă de timp.

Prin urmare, este vorba despre o culpă a autorității, care a fost direcționată, prin raportare la starea în care se afla reclamanta, spre obținerea unui anumit rezultat. Acest aspect rezultă tocmai din împrejurarea recunoscută în ambele întâmpinări formulate de către primar, cât și de către consiliul local, a faptului că, în momentul în care s-a observat blocarea procedurii, s-a pus pe ordinea de zi la 31.10.2017 o propunere pentru emiterea unei noi hotărâri de consiliu local,

lucru care nu s-a întâmplat. S-a întâmplat în data de 20 **decembrie**, pentru simplul motiv că reclamanta a apelat la avocat, formulând o cerere către consiliul local, raportat la faptul că situația reclamantei este una tragică, urmând a avea consecințe juridice. Acesta este parcursul care rezultă din toate actele dosarului.

Referitor la pretinsă culpă imputată, arată că instanța de fond reține că o pretinsă culpă constând în obținerea unui proiect pe o perioadă mai mare decât cea care a fost prevăzută în caietul de sarcini, era o chestiune pe care trebuia să o stabilească autoritatea, iar nu instanța, iar autoritatea ar fi stabilit-o la momentul finalizării unei etape, care i-ar fi dat și dreptul reclamantei de a contesta rezultatul respectivei etape. Prin urmare, nu se poate pune în discuție o astfel de culpă, din moment ce autoritatea nu a constatat culpa reclamantei. Dimpotrivă, aspectul legat de perioada pentru care se putea depune proiectul a fost clarificat prin declarațiile martorilor. Faptul că în prezent reclamanta ocupă funcția pe o perioadă de 5 ani, iar nu pe o perioadă de 3 ani, dovedește că au fost respectate prevederile legale.

S-a atras atenția asupra aspectului legat de organizarea manifestațiilor. Or, la dosar nu există nicio dovadă în ceea ce privește organizarea acțiunilor de sprijin de către reclamantă sau de către preținșii prieteni ai acesteia. Ceea ce s-a încercat a fost faptul că o parte a comunității a simțit nevoia să facă anumite lucruri, nu înseamnă că nu trebuie avute în vedere cealaltă parte a comunității și relațiile profesionale pe care reclamanta le-a format în afara localității, respectiv efectele pe care un scandal mediatic și implicarea sa într-un scandal cu tentă politică le-a avut asupra relațiilor de natură profesională, care sunt total în afara sferei politice.

Reprezentanta intimatului pârât Municipiul Făgăraș solicită respingerea celor două cereri de recurs, menținerea hotărârii atacate, ca fiind legală și temeinică. În mod corect a fost admisă excepția lipsei calității procesuale pasive a Municipiului Făgăraș, motiv pentru care această hotărâre nu este criticabilă.

Cu titlu general, arată că în materia contenciosului nu interesează personalitatea juridică a părților, ci capacitatea acestuia, în ceea ce privește consiliul, de autoritate de a fi investită cu atribuții de putere publică. Nu se vorbește nicăieri de personalitate juridică. În particular, solicită a se avea în vedere că raportul juridic dedus judecății este guvernat de dispozițiile actului normativ evocat, care definește termenii cu care lucrează, noțiunea de autoritate, părțile contractului de management pe care îl reglementează. La autoritate, se vorbește de consiliul local, nu de unitatea administrativ teritorială.

Solicită a se reține că fundamentul pretențiilor deduse judecății este reprezentat de răspunderea civilă delictuală ca normă cu caracter general pentru fapta proprie, iar nu pentru fapta prepusului. În atare situație, pentru a verifica calitatea procesuală activă și pasivă, trebuie să se raporteze la raportul juridic dintre părți, iar acest raport juridic se poartă între cel care își dorește să fie manager și autoritatea deliberativă competentă în materie, respectiv consiliul local. Pretențiile reclamante nu au ca fundament răspunderea pentru fapta prepusului care să atragă calitatea procesuală a unității administrativ teritorială, apoi să permită atragerea răspunderii solidare a acestei unități cu acel prepus pe care îl are în subordonare.

În ceea ce privește soluția pronunțată asupra cererii referitoare la cheltuielile de judecată, solicită a se observa că, în realitate se critică temeinicia, nu legalitatea. Reprezentanta recurentei s-a și raportat la recursul în interesul legii, care tranșează această chestiune.

Mai arată că dispozițiile codului actual de procedură civilă sunt inechivoce. Punctul 8 se poate referi doar la interpretarea/aplicarea dispozițiilor legale de drept material, nu și de drept procesual. Or, ceea ce se reproșează este aplicarea greșită a unor dispoziții din codul de procedură civilă. Codul vechi de procedură civilă nu făcea o distincție și acolo, într-adevăr, se aduceau critici și cu privire la maniera în care instanțele de fond aplicau dispozițiile procedurale. În noul cod de procedură civilă se specifică clar interpretarea/aplicarea dispozițiilor de drept material.

În raport de dispozițiile art. 394 alin. (1) din Noul Cod de procedură civilă, instanța încheie dezbaterile și reține cauza spre soluționare.

CURTEA,

Având nevoie de timp pentru a delibera, în temeiul prevederilor art. 396 alin. 1 Cod procedură civilă, va amâna pronunțarea, sens în care,

DISPUNE:

Amână pronunțarea în cauză la data de 15.10.2021.

Pronunțarea hotărârii se va face, în condițiile art. 396 alin. 2 Cod de procedură civilă, prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței

Pronunțată în ședință publică astăzi, 07.10.2021.

Președinte,
Mihaela Zup

Judecător,
Demis Marius Spărios

Judecător,
Tiberiu Adrian Virgolici

Grefier,
Mihaela Furnică

R O M Ȃ N I A

CURTEA DE APEL BRAȘOV
SECȚIA CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

DECIZIA Nr. 612/R/2021

Ședința publică din data de 15 octombrie 2021

Completul constituit din:

PREȘEDINTE Mihaela Zup - judecător

Judecător Demis Marius Spărios

Judecător Tiberiu Adrian Virgolici

Grefier Mihaela Furnică

Pentru astăzi fiind amânată pronunțarea asupra soluționării cererilor de recurs formulate de recurenta – reclamantă Gribincea – Popa Diana și recurentul pârât Consiliul Local al Municipiului Făgăraș, împotriva sentinței civile nr. 399/CA/29.04.2021 pronunțată de Tribunalul Brașov – Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal în dosarul nr. 1767/62/2018, având ca obiect „despăgubire”.

Dezbaterile au avut loc la data de 07 octombrie 2021, în sensul celor consemnate în încheierea de ședință din aceea zi, care face parte integrantă din prezenta, iar instanța, în condițiile art. 396 alin. (1) Cod procedură civilă, a amânat pronunțarea la data 15 octombrie 2021.

C U R T E A,

Deliberând asupra recursurilor de față, constată :

Prin sentința civilă nr. 399/CA/29.04.2021 pronunțată de Tribunalul Brașov – Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal s-a dispus admiterea excepției lipsei calității procesuale pasive a pârâtului Municipiul Făgăraș, prin Primar și respingerea cererii formulate de reclamanta Gribincea - Popa Diana în contradictoriu cu pârâtul Municipiul Făgăraș, prin Primar, ca fiind formulată împotriva unei persoane lipsite de calitate procesuală pasivă ; respingerea excepției lipsei calității procesuale pasive a pârâtului Consiliul Local al Municipiului Făgăraș, admiterea în parte a cererii formulate de reclamanta Gribincea - Popa Diana în contradictoriu cu pârâtul Consiliul Local al Municipiului Făgăraș, obligarea pârâtului Consiliul Local al Municipiului Făgăraș la plata către reclamantă a sumei de 15.000 lei, reprezentând daune morale, obligarea pârâtului Consiliul Local al Municipiului Făgăraș la plata către reclamantă a sumei de 1287,84 lei, reprezentând cheltuieli de judecată, obligarea reclamantei la plata către pârâtul Consiliul Local al Municipiului Făgăraș a sumei de 5143,48 lei, reprezentând cheltuieli de judecată.

Împotriva sentinței civile nr. 399/CA/29.04.2021 a Tribunalului Brașov – Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, pârâtul Consiliul Local al Municipiului Făgăraș a declarat – în termenul legal - recurs, prin care a solicitat casarea hotărârii atacate și rejudecând fondul, respingerea cererii de chemare în judecată.

În motivarea cererii de recurs formulate, recurentul – pârât a arătat că în mod eronat a respins prima instanță excepția lipsei calității procesuale pasive a Consiliului Local al Municipiului Făgăraș, recurentul – pârât invocând dispozițiile art. 36 alin. 2 lit. a) și alin. 3 din Legea nr. 215/2001, art. 224 alin. 2 Cod civil, precum și împrejurarea că doar la propunerea Primarului se adoptă hotărâri de Consiliu Local, în condițiile legii ; Consiliul Local nu se autosesizează, ci este sesizat de persoane sau entități determinate și pune pe ordinea de zi propuneri care se adoptă sau se resping, după caz.

Pe fondul cauzei, recurentul – pârât a arătat că hotărârea primei instanțe este nelegală, întrucât cuprinde motive contradictorii, fiind incident art. 488 alin. 1 pct. 6 Cod procedură civilă. Inițial, instanța de fond reține ca fiind probat prejudiciul moral constând în suferința psihică

resimțită de intimată pe perioada derulării procedurii de concurs și până la lămurirea situației sale financiare și profesionale, iar ulterior aceasta constată că încălcarea dreptului intimitei – reclamante la onoare, demnitate, imagine și bună reputație nu a fost probată în prezenta cauză ; or, dacă dreptul la onoare, demnitate, imagine și bună reputație a reclamantei nu a fost afectat în cauză, care alte drepturi ale reclamantei ar fi putut fi afectate. Oricum, contradictorialitatea se raportează tocmai la reținerile instanței că nu s-a probat o legătură de cauzalitate între „fapta ilicită” reclamată și presupusele suferințe psihice pe care le-ar fi suferit.

Recurentul – pârât a mai arătat că hotărârea instanței de fond a fost dată cu aplicarea greșită a normelor de drept material, aspect ce atrage incidența art. 488 alin. 1 pct. 8 Cod procedură civilă. Pornind de la temeiul juridic al acțiunii, invocat de intimată, se impunea ca instanța să analizeze cu rigurozitate condițiile de admisibilitate a acesteia în raport de natura împrejurărilor care nu ar atrage răspunderea civilă delictuală a recurentului – pârât.

Astfel, recurentul – pârât a susținut că fapta ilicită este inexistentă, în condițiile în care acțiunea intimitei are la bază o stare de fapt, contradictorie de altfel, iar nu un act administrativ sau un refuz de emitere a unui asemenea act, aspect ignorat de instanța de fond. În realitate, având în vedere împrejurările în care s-a produs presupusa faptă ilicită, o eventuală culpă ar aparține intimitei, care prin fapta proprie a cauzat amânarea susținerii interviului. A arătat recurentul – pârât că, în mod cu totul ocult, fără a i se aduce la cunoștință și fără a se fi discutat/votat, la data de 06.08.2017, contractul de management s-a prelungit în mod nelegal pentru o perioadă determinată de 3 luni de către Primarul Municipiului Făgăraș, deși în contractul de management inițial se prevedea în mod expres faptul că acesta nu poate fi prelungit și condițiile art. 44 din O.U.G. nr. 189/2008 nu erau îndeplinite, nefiind depus de către reclamantă vreun proiect de management până la acea dată. Deși contractul de management al intimitei expira la data de 05.08.2015 și deși aceasta învederează existența unui drept de preemțiune, aceasta nu s-a prevalat ori invocat un atare drept și nu a adus în atenția Consiliului Local dorința acesteia de a continua managementul Casei de Cultură Municipale Făgăraș. Mai mult, intimata a depus un nou proiect care nu a fost comunicat tuturor membrilor Comisiei, neputând fi în prealabil studiat și nu a formulat contestație împotriva nerealizării procedurii care se soluționa de către Comisia de contestații. Comisia reîntrunită la data de 23.10.2017 a relevat necesitatea reluării în integralitate a procedurii, întrucât proiectul de management a fost depus de intimată pentru o perioadă de 5 ani, și nu de 3 ani, cum se adoptase în cadrul HCL. Prin HCL 305/2017 s-a hotărât revocarea HCL nr. 190/2017, nu pentru nelegalitatea sa, ci pentru că procedura nu a fost respectată întocmai și era necesară crearea unui cadru legal pentru un concurs corect organizat și notat, sens în care s-a stabilit un nou Regulament și o nouă procedură, HCL nr. 318/2017. Instanța de fond în mod eronat a reținut că recurentul – pârât nu a demarat procedurile de organizare a concursului cu 120 zile calendaristice înainte de data încetării contractului de management, însă nu a avut în vedere faptul că acesta nu a avut o obligație legală legală corelativ unui drept al intimitei – reclamante în calitate de persoană care urma să participe la concurs, ci avea această obligație față de Instituția Casa de Cultură Făgăraș. Nerespectarea dreptului de preemțiune, invocată de intimată, este lipsită de fundament, în condițiile în care intimata era singura candidată și nu se pune problema încheierii vreunui act în detrimentul acesteia.

Cu privire la inexistența unui prejudiciu, recurentul – pârât a arătat că prima instanță a dispus obligarea sa la plata către intimată a sumei de 15.000 lei, fără a proceda la prezentarea unei analize a modului prin care s-a ajuns la stabilirea acestei sume. Prejudiciul nu este cert, având în vedere că situația este rezultatul propriilor acțiuni ale intimitei – reclamante, iar recurentul – pârât nu a încălcat dispozițiile legale în raport cu persoana sa, iar reclamanta nu poate justifica existența unui prejudiciu pentru o inacțiune, constând în neorganizarea unui concurs, în condițiile în care nu exista certitudinea că aceasta va ocupa postul, fiind un concurs nu o numire în funcție, faptul că nu i s-au cauzat prejudicii reale fiind confirmat de deținerea postului în prezent.

A mai susținut recurentul – pârât inexistența unui raport de cauzalitate între fapta ilicită și prejudiciu. Întrucât nu există probe sau cel puțin probele administrate nu sunt apte în niciun fel

de a dovedi în speță o legătură între fapta ilicită (care, de altfel, nu există) și prejudiciu (nedeterminat în mod neechivoc și nedovedit). Din contră, intimata – reclamantă este direct răspunzătoare de cauzarea faptei ilicite constând în amânarea susținerii interviului prin nedepunerea unui proiect care să respecte prevederile legale, nefiind relevantă nota obținută sub aspectul conținutului proiectului.

În drept recurentul – pârât a invocat dispozițiile art. 20 din Legea nr. 554/2004, art. 483 și urm. Cod procedură civilă.

Cererea de recurs formulată de recurentul – pârât Consiliul Local al Municipiului Făgăraș a fost legal timbrată cu 100 lei taxă judiciară de timbru conform art. 24 alin. 2 din O.U.G. nr. 80/2013.

Intimata – reclamantă Gribincea – Popa Diana a formulat întâmpinare, prin care a solicitat respingerea recursului formulat de recurentul – pârât Consiliul Local al Municipiului Făgăraș.

În motivarea întâmpinării, în ceea ce privește motivul de recurs privind respingerea excepției lipsei calității procesuale pasive, intimata – reclamantă a arătat că pârâtul Consiliul Local al Municipiului Făgăraș are calitate procesuală pasivă în sensul art. 2 alin. 1 lit. b) din Legea nr. 554/2004, întrucât este organul deliberativ al Municipiului Făgăraș, cu atribuții în ceea ce privește managementul instituțiilor publice de cultură conform O.U.G. nr. 189/2008.

Intimata – reclamantă a mai arătat că motivul de recurs prevăzut de art. 488 alin. 1 pct. 6 Cod procedură civilă se bazează pe o confuzie între despăgubirile materiale și cele morale, respectiv între prejudiciile extra-patrimoniale (pretium doloris) și cele cauzate de încălcarea drepturilor personalității (dreptul la onoare, demnitate, imagine și bună reputație), în cazul drepturilor nepatrimoniale vinovăția și prejudiciul fiind prezumate chiar din fapta ilicită (art. 253 Cod civil).

În ceea ce privește motivul de recurs prevăzut de art. 488 alin. 1 pct. 8 Cod procedură civilă, intimata – reclamantă a arătat că în mod corect a reținut prima instanță ca fiind dovedită fapta ilicită a recurentului constând în nesoluționarea cu respectarea calendarului de concurs a etapei I a concursului pentru ocuparea postului de manager la Casa Municipală de Cultură a Municipiului Făgăraș, faptă prin care a fost încălcat dreptul intimitei – reclamante prevăzut de art. 33 alin. 2 din contractul de management. În privința susținerilor recurentului – pârât în sensul că acesta nu ar avea o obligație legală corelativ cu un drept al intimitei – reclamante, intimata a arătat că aceste susțineri sunt în contradicție cu prevederile art. 33 alin. 2 din contractul de management nr. 300/07.08.2014, precum și cu art. 43¹ din O.U.G. nr. 189/2008, care instituie un drept de preempțiune în favoarea managerului care a obținut la evaluarea finală o notă mai mare de 9, singura condiționare prevăzută de lege pentru exercitarea dreptului de preempțiune fiind rezultatul evaluării finale. Nici susținerile potrivit cărora intimata – reclamantă ar fi direct răspunzătoare de cauzarea faptei ilicite constând în amânarea susținerii interviului prin nedepunerea unui proiect care să respecte prevederile legale nu sunt întemeiate, întrucât, așa cum în mod corect a reținut prima instanță, pretinsa nerespectare de către reclamantă a acestei cerințe nu poate fi reținută drept motiv justificat de refuz în condițiile în care comisia de concurs nu a parcurs etapa de evaluare a proiectului, iar potrivit dispozițiilor art. 11 alin. 1 lit. d), art. 18 și art. 20 alin. 5 din O.U.G. nr. 189/2008 contractul de management se încheie pe o perioadă de minimum 3 ani și maximum 5 ani, conform recomandărilor comisiei de concurs, de altfel, perioada nereprezentând un impediment în cadrul celei de a doua proceduri, care s-a finalizat cu încheierea noului contract de management, deși s-a depus același proiect.

Împotriva sentinței civile nr. 399/CA/29.04.2021 a Tribunalului Brașov – Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, a declarat, de asemenea, recurs – în termenul legal – reclamanta Gribincea – Popa Diana, solicitând casarea în parte a sentinței recurate și, în consecință, respingerea excepției lipsei calității procesuale pasive a Municipiului Făgăraș, obligarea în solidar a pârâților la plata despăgubirilor materiale în cuantum de 5.076 lei, obligarea în solidar a pârâților la plata despăgubirilor morale în cuantum de 100.000 lei, obligarea în solidar a pârâților la plata cheltuielilor de judecată la fond și obligarea în solidar a pârâților la plata cheltuielilor de judecată în recurs.

În motivarea cererii de recurs formulate, recurenta – reclamantă a invocat incidența cazului de casare prevăzut de art. 488 alin. 1 pct. 5 Cod procedură civilă, obligativitatea motivării hotărârilor judecătorești constituind o condiție a procesului echitabil, exigență impusă de art. 21 alin. 3 din Constituția României și art. 6 alin. 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, întrucât numai pe această cale se poate verifica maniera în care, în circumstanțele concrete ale cauzei, a fost soluționat litigiul. În speță, nu se poate reține că instanța a explicat raționamentul juridic care a stat la baza soluției pronunțate cu privire la aspectele criticate sau că a analizat într-o manieră concretă și efectivă aspectele invocate de către recurentă prin cererea de chemare în judecată. A susținut recurenta – reclamantă că, în ceea ce privește soluția de respingere în parte a despăgubirilor morale solicitate, instanța a reținut că nu a fost probată încălcarea drepturilor la onoare, demnitate, imagine și bună reputație, însă a făcut referire doar la protejarea reputației, fără a observa delimitarea față de onoare. Reputația este elementul obiectiv și constă în părerea pe care și-o formează colectivitatea despre unul din membrii săi, iar onoarea este elementul subiectiv al demnității prin care fiecare persoană își atribuie calități. Prin urmare, instanța nu a analizat impactul faptelor ilicite asupra onoarei recurente – reclamante, respectiv din punct de vedere subiectiv, limitându-se la perspectiva unei părți a comunității locale din Făgăraș (cei care au susținut-o prin semnarea petiției și participarea la protest).

În ceea ce privește soluția privind cheltuielile de judecată, instanța a făcut aplicarea dispozițiilor art. 453 alin. 2 Cod procedură civilă, însă nu a menționat niciun indiciu pe baza căruia să se poată deduce raționamentul concret prin care a ajuns la sumele din dispozitiv. Mai mult, pârâțul Consiliul Local al Municipiului Făgăraș a fost obligat la plata sumei de 1.287,84 lei (față de suma solicitată, în cuantum de 9.181,44 lei), fără a face diferența dintre natura acestor cheltuieli, respectiv taxă de timbru (460 lei), onorariu avocațial (7.140 lei) sau cheltuieli de deplasare de la Cluj – Napoca la Brașov (1.581,44 lei), iar nediferențierea în funcție de natura cheltuielilor îi încalcă recurente – reclamante dreptul la un proces echitabil, întrucât partea din cheltuielile de judecată care reprezintă onorariu de avocat nu poate fi redusă decât cu aplicarea art. 451 alin. 2 Cod procedură civilă.

În privința motivului de recurs prevăzut de art. 488 alin. 1 pct. 6 Cod procedură civilă, recurenta – reclamantă a arătat că, deși instanța a reținut ca fiind dovedită atât fapta ilicită a pârâțului Consiliul Local al Municipiului Făgăraș, cât și prejudiciul moral constând în suferința psihică resimțită de recurentă pe perioada derulării procedurii de concurs și până la lămurirea situației financiare și profesionale, a considerat că nu au fost probate prejudiciile aduse dreptului la onoare, demnitate, imagine și bună reputație. Aceste considerente sunt contradictorii și străine de natura cauzei, singura condiție impusă de art. 253 Cod civil pentru angajarea răspunderii civile fiind existența unei încălcări a unui drept nepatrimonial, vinovăția și prejudiciul fiind prezumate din chiar fapta ilicită. Raportat la împrejurările de mai sus, prezintă relevanță faptul că, atât art. 8 din CEDO, cât și art. 1 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, protejează integritatea morală a persoanei, ca parte a respectării vieții private și de familie, precum și dreptul la o bună reputație morală.

În privința motivului de recurs prevăzut de art. 488 alin. 1 pct. 8 Cod procedură civilă, recurenta – reclamantă a arătat că soluționarea excepției lipsei calității procesuale pasive a Municipiului Făgăraș este dată cu interpretarea și aplicarea greșită a prevederilor legale incidente, instanța neobservând faptul că organele administrației publice locale (primarul, președintele consiliului județean, consiliile locale și județene) nu au patrimoniu propriu, astfel încât antrenează răspunderea patrimonială a unității administrativ – teritoriale în numele căreia își exercită atribuțiile. Cu alte cuvinte, din perspectiva reparării prejudiciilor cauzate persoanei vătămate și a punerii în executare silită a hotărârii judecătorești prin care s-au stabilit despăgubiri, unitatea administrativ – teritorială este cea care răspunde pentru actele și faptele organelor sale (deliberative sau executive – art. 23 alin. 1 din Legea nr. 215/2001), precum și pentru cele ale funcționarilor și salariaților din cadrul Primăriei ca structură funcțională (art. 218-221 Cod civil).

Subsumat aceluiași motiv de recurs prevăzut de art. 488 alin. 1 pct. 8 Cod procedură civilă, recurenta – reclamantă a arătat că modalitatea în care instanța a analizat solicitarea privind acordarea daunelor materiale reprezentând contravaloarea serviciilor medicale este lipsită de suport legal și probator. După cum rezultă din dosarul medical și din analizele efectuate la Urgențe, recurenta – reclamantă nu a întâmpinat probleme în evoluția sarcinii până la producerea evenimentelor care au culminat cu intrarea în șomaj în săptămâna 33 de sarcină, fără o perspectivă clară în ceea ce privește cariera profesională și resursele financiare, modul în care au decurs evenimentele și impactul acestora asupra stării de sănătate a recurenteii fiind relatat de martorele Milea Lidia și Mitea Mirela Oana. Presiunea psihică la care a fost supusă recurenta – reclamantă pe parcursul unei perioade îndelungate (peste 3 luni de la demararea procedurii și până la intrarea în șomaj), au contribuit nemijlocit la alterarea stării sale de sănătate și la survenirea unor complicații în legătură cu dezvoltarea sarcinii, pericolul real de a naște prematur (sau chiar de a pierde sarcina), dar și durerile abdominale atroce de care suferea în perioada respectivă, obligând-o să angajeze cheltuieli importante pentru determinarea cauzelor evoluției defavorabile a sarcinii, dar mai ales pentru a se asigura că nașterea va decurge fără complicații.

Referitor la prejudiciul moral, recurenta – reclamantă a susținut că instanța nu a apreciat în mod corect gravitatea faptelor și consecințele acestora asupra reclamantei (pe toate planurile vieții sale – profesional, financiar, familial și al sănătății), raportat la situația particulară în care se afla la momentul producerii acestora (însărcinată în săptămâna 33), amânarea repetată a interviului (în lipsa unui temei legal și cu nerespectarea calendarului stabilit prin HCL nr. 190/31.08.2017 și a termenelor impuse de O.U.G. nr. 189/2008) și modul în care a decurs acesta, în condițiile în care recurenta era singura candidată și urma să nască peste o lună de zile, ceea ce denotă nu doar culpa, ci intenția autorității de a o împiedica să își exercite dreptul legitim.

A mai arătat recurenta – reclamantă că instanța de fond a aplicat greșit prevederile legale care protejează dreptul la onoare, demnitate, imagine și bună reputație. În primul rând, instanța a făcut referire doar la protejarea reputației (element obiectiv care constă în părerea pe care și-o formează colectivitatea despre unul din membrii săi), nu și la protejarea onoarei (elementul subiectiv al demnității prin care fiecare persoană își atribuie calități). Recurenta – reclamantă a invocat jurisprudența CEDO cu privire la art. 8 din Convenție și a susținut că, în cazul de față, instanța de fond nu a luat în considerare tratamentul imoral și umilitor la care a fost supusă recurenta pe parcursul procedurii, deși a făcut dovada calităților și a devotamentului pentru funcția deținută și și-a manifestat în mod expres dorința de a continua proiectele demarate în calitate de manager al Casei de Cultură. Pe de altă parte, afirmațiile publice privind faptul că recurenta ar fi depus un „raport neconform” (întocmit pe 5 ani în loc de 3 ani) i-au provocat o stare continuă de stres și de rușine, fiind nevoită să ofere explicații persoanelor cu care intră în contact în exercitarea activității de manager cultural în legătură cu aceste acuze, care se bucurau de o aparență de autenticitate, provenind de la persoane din cadrul instituției. Prejudiciile create se raportează și la includerea numelui recurenteii – reclamante într-un scandal cu tentă politică referitor la numirile administrației publice locale ; chiar dacă s-ar reține faptul că stima locuitorilor nu a scăzut ca urmare a acestor fapte, în opinia publică, numele său va rămâne în continuare asociat cu acest scandal politic, relevante în acest sens fiind articolele de presă depuse la dosarul cauzei, precum și declarația martorei Mitea Mirela Oana. Mai mult decât atât, a susținut recurenta, reputația sa a fost afectată și prin raportare la relațiile profesionale pe care le-a consolidat de-a lungul timpului cu persoane din afara localității în care își desfășoară activitatea (actori, regizori, compozitori, manageri), iar faptul că o parte dintre membrii comunității locale au sprijinit-o în mod activ nu este de natură a invalida impactul mediatic asupra celorlalți locuitori sau asupra persoanelor din afara Făgărașului.

De asemenea, recurenta – reclamantă a arătat că soluția privind cheltuielile de judecată este dată cu interpretarea și aplicarea greșită a prevederilor legale incidente cu privire la acest aspect ; astfel, raportat la art. 453 alin. 2 Cod procedură civilă, instanța trebuia să stabilească „măsura în care fiecare dintre părți poate fi obligată la plata cheltuielilor de judecată” și să prezinte argumentele luate în considerare. Prin hotărârea recurată, instanța a apreciat că reclamantă este îndreptățită doar la suma de 1.287,84 lei din totalul de 9.181,44 lei cât a achitat

pentru judecata în primă instanță, deși a depus note de ședință justificative prin care a detaliat cheltuielile solicitate (respectiv taxă de timbru – 460 lei, onorariu avocațial – 7.140 lei și cheltuieli de deplasare de la Cluj Napoca la Brașov – 1.581,44 lei), instanța nu a făcut diferența între natura acestora. Instanța a procedat astfel la o reducere a cheltuielilor de judecată reprezentate de onorariul avocațial, fără ca în cauză să se pună în discuția contradictorie a părților sau să se facă aplicarea art. 451 alin. 2 Cod procedură civilă.

Pe de altă parte, a susținut recurenta – reclamantă, instanța a dispus obligarea sa la plata sumei de 5.143,48 lei reprezentând exclusiv onorariu avocațial (fără taxă de timbru sau cheltuieli de deplasare) și nu a arătat care a fost suma solicitată de către partea adversă pentru a verifica măsura reducerii proporționale a acesteia. Nu în ultimul rând, a arătat recurenta, suma pe care trebuie să o plătească părții adverse este de aproape 4 ori mai mare decât cea pe care aceasta trebuie să i-o plătească și reprezintă, totodată, o treime din quantumul daunelor morale la care instanța a considerat că este îndreptățită recurenta – reclamantă.

Cererea de recurs formulată de recurenta – reclamantă a fost legal timbrată cu 200 lei taxă judiciară de timbru conform art. 24 alin. 1 și 2 din O.U.G. nr. 80/2013.

Intimatul – pârât Consiliul Local al Municipiului Făgăraș a formulat întâmpinare, prin care a invocat excepția nulității recursului declarat de recurenta – reclamantă în ceea ce privește criticile de la punctele II.2, II.3, III, IV.2, IV.3, IV.4, IV.5 din recurs.

În motivarea întâmpinării formulate, intimatul – pârât Consiliul Local al Municipiului Făgăraș a arătat că recursul formulat de recurenta – reclamantă este nefondat în integralitatea lui. A susținut intimatul – pârât că nu sunt întrunite condițiile cumulative necesare atragerii răspunderii civile, acțiunea fiind o manifestare a relei-credințe și o încercare de a obține un câștig injust și nemeritat, din bani publici. Analizând cu atenție probatoriul, pe de o parte, temporizarea finalizării procedurii s-a datorat însăși reclamantei care nu a depus proiectul în forma prevăzută de HCL – Anexa 2 Caiet de obiective, iar pe de altă parte din motive neimputabile instituției Consiliului Local al Municipiului Făgăraș. Incertitudinea prejudiciului creat este determinată și de deținerea postului în prezent de către recurentă, fapt care subliniază încă o dată buna-credință și, totodată, intenția intimatului – pârât de a organiza un concurs cu respectarea prevederilor legale, iar nu prejudicierea recurteii (care oricum era singura candidată la concurs). Prin urmare, a arătat intimatul – pârât, nu există un comportament instituțional abuziv în condițiile în care nu există vreun act administrativ vătămător la adresa recurteii și nici nelegal emis de către Consiliul Local Făgăraș, ci s-a dorit adoptarea de Hotărâri cu respectarea dispozițiilor legale care au fost încălcate de către recurentă.

În concluzie, intimatul – pârât a arătat că, deși se încearcă o motivare a cererii de recurs în baza art. 488 alin. 1 pct. 5, 6 și 8 Cod procedură civilă, motivele de casare invocate nu se încadrează în prevederile legale menționate, criticile aduse sentinței atacate fiind de netemeinicie, nu de nelegalitate, iar în recurs nu pot fi puse în discuție și reanalizate probele administrate, ca atare, recursul fiind în principal anulabil și în subsidiar nefondat.

În drept intimatul – pârât a invocat dispozițiile art. 488, art. 489, art. 496 Cod procedură civilă.

Intimatul – pârât Municipiul Făgăraș a formulat întâmpinare, prin care a solicitat respingerea recursului formulat de recurenta – reclamantă Gribincea – Popa Diana și menținerea, ca legală, a soluției pronunțate de prima instanță cu privire la excepția lipsei calității procesuale pasive a Municipiului Făgăraș.

A susținut intimatul – pârât că dispozițiile legii speciale ce guvernează raportul de drept administrativ dedus judecății, la care s-a raportat prima instanță în analiza excepției invocate, sunt dispozițiile O.U.G. nr. 189/2008 privind managementul instituțiilor publice de cultură, care definesc termenul de „autoritate”, iar căutând definiția autorității deliberative și pe cea a autorității executive, prima instanță în mod corect s-a raportat la dispozițiile Codului administrativ, observând că autoritățile deliberative sunt reprezentate de consiliile locale, iar autoritățile executive, de primari.

La termenul de judecată din data de 07.10.2021 intimatul – pârât Consiliul Local al Municipiului Făgăraș a arătat că nu mai înțelege să susțină excepția nulității recursului declarat

de recurenta – reclamantă în ceea ce privește criticile de la punctele II.2, II.3, III, IV.2, IV.3, IV.4, IV.5 din cererea de recurs, excepție invocată prin întâmpinare.

Părțile nu au propus probe noi în recurs.

Analizând sentința atacată prin prisma motivelor de recurs invocate de către recurentul – pârât Consiliul Local al Municipiului Făgăraș și de recurenta – reclamantă Gribincea – Popa Diana, Curtea reține următoarele :

În privința cererii de recurs formulate de recurentul – pârât Consiliul Local al Municipiului Făgăraș, Curtea reține că recurentul – pârât a invocat, în primul rând, greșita respingere de către prima instanță a excepției lipsei calității sale procesuale pasive, motiv de recurs care se circumscrie cazului de casare prevăzut de art. 488 alin. 1 pct. 5 Cod procedură civilă, dar care este, însă, nefondat.

Analizând excepția lipsei calității procesuale pasive a pârâtului Consiliul Local al Municipiului Făgăraș, în aplicarea prevederilor art. 36 Cod procedură civilă, prima instanță a reținut corect legitimarea procesuală pasivă a pârâtului Consiliul Local al Municipiului Făgăraș, raportat atât la obiectul cererii de chemare de judecată – obligarea pârâților la plata de despăgubiri ca urmare a neîndeplinirii obligației de evaluare a proiectului de management și a nefinalizării procedurii de încheiere a unui nou contract de management în termenele prevăzute de HCL nr. 190/31.08.2017 – și a noțiunii de „autoritate” reglementată de dispozițiile art. 2 alin. 1 lit. a) din O.U.G. nr. 189/2008, cât și față de dispozițiile art. 106 alin. 1 din O.U.G. nr. 57/2019 și art. 1 alin. 1 din Legea nr. 554/2004.

Dispozițiile art. 36 alin. 2 lit. a) și alin. 3 din Legea nr. 215/2001 (dispoziții invocate de recurentul – pârât și care au fost abrogate potrivit art. 597 alin. 2 lit. e din O.U.G. nr. 57/2019), similar dispozițiilor art. 129 alin. 2 lit. a) și alin. 3 din O.U.G. nr. 57/2019, reglementează atribuțiile Consiliului Local, iar faptul că Hotărârile de Consiliu Local se adoptă la propunerea Primarului nu determină lipsa calității procesuale pasive a pârâtului Consiliul Local în prezenta cauză, având în vedere că „refuzul nejustificat” invocat de reclamantă conform art. 2 alin. 1 lit. i) și art. 2 alin. 2 din Legea nr. 554/2004, ca temei al acțiunii în despăgubiri deduse judecătii, se referă la neîndeplinirea unor obligații legale, care potrivit dispozițiilor art. 4 alin. 1, art. 7 alin. 2 și art. 43¹ din O.U.G. nr. 189/2008, revin Consiliului Local, precum și la neîndeplinirea unor obligații contractuale, asumate de către Consiliul Local al Municipiului Făgăraș, ca parte contractantă, potrivit art. 33 din contractul de management nr. 300/07.08.2014 încheiat între Consiliul Local Făgăraș și reclamanta Gribincea – Diana.

Dispozițiile art. 224 alin. 2 din Codul civil, invocate, de asemenea, de către recurentul – pârât, reglementează răspunderea civilă a unităților administrativ – teritoriale, ca răspundere subsidiară pentru obligațiile organelor, instituțiilor și serviciilor publice din subordinea acestora, având personalitate juridică, astfel că nu prezintă relevanță din perspectiva aprecierii, în speță, a calității procesuale pasive a pârâtului Consiliul Local al Municipiului Făgăraș.

În mod corect a mai reținut prima instanță în acest sens că, în materia contenciosului administrativ nu este relevantă personalitatea juridică a autorității publice, ci capacitatea ei de drept administrativ constând în aptitudinea prevăzută de lege de a realiza prerogative de putere publică, asigurând organizarea executării și executarea în concret a legii, iar pârâtul Consiliul Local al Municipiului Făgăraș, în calitate de autoritate căreia îi revin obligațiile prevăzute de art. 4 alin. 1, art. 7 alin. 2 și art. 43¹ din O.U.G. nr. 189/2008, al căror refuz de îndeplinire îl invocă reclamanta, are, astfel, capacitate de drept administrativ. Transpusă în plan procesual, capacitatea administrativă conferă capacitatea autorității publice de a sta în proces - indiferent dacă are sau nu personalitate juridică - și deci, personalitate juridică în sensul civil al noțiunii.

În privința motivului de recurs prevăzut de art. 488 alin. 1 pct. 6 Cod procedură civilă, Curtea reține că, în considerentele hotărârii recurate, Tribunalul Brașov a arătat motivele de fapt și de drept pe care se întemeiază soluția pronunțată, în acord cu situația de fapt reținută de instanță pe baza probelor administrate, fiind respectate dispozițiile art. 425 alin. 1 lit. b) Cod procedură civilă.

Sentința civilă recurată nu cuprinde considerente contradictorii, astfel cum a susținut recurentul – pârât, întrucât considerentele invocate de recurentul – pârât se referă la aspecte

diferite analizate și motivate ca atare de către instanța de fond. Astfel, în privința prejudiciilor materiale pretinse de reclamantă, constând în contravaloarea serviciilor medicale de care aceasta a beneficiat în perioada 27.11.2017 – 13.12.2017, ca și în privința prejudiciilor morale constând în suferințele de ordin fizic suferite de reclamantă, prima instanță a reținut lipsa legăturii de cauzalitate între fapta ilicită și prejudiciile respective.

A mai reținut prima instanță că încălcarea dreptului reclamantei la onoare, demnitate, imagine și bună reputație (invocate de către reclamantă în motivarea petiției privind acordarea daunelor morale) nu a fost dovedită în cauză, motiv pentru care nu a acordat reclamantei daune morale în această privință.

În privința prejudiciilor morale constând în suferința psihică suferită de reclamantă pe perioada derulării procedurii de concurs și până la lămurirea situației sale financiare și profesionale – aspect diferit de acela privind daunele materiale, cât și de acela privind daunele morale pretinse de reclamantă ca urmare a suferințelor de ordin fizic -, prima instanță a constatat îndeplinite condițiile angajării răspunderii patrimoniale a pârâților și a dispus, în consecință, obligarea pârâtului Consiliul Local al Municipiului Făgăraș la plata către reclamantă a sumei de 15.000 lei reprezentând daune morale.

Motivul de recurs prevăzut de *art. 488 alin. 1 pct. 8* Cod procedură civilă invocat de recurentul – pârât este, de asemenea, nefondat, în mod legal reținând prima instanță că, față de dispozițiile art. 18 alin. 3 din Legea nr. 554/2004, coroborat cu art. 1357 Cod civil, acțiunea în pretenții dedusă judecării este în parte întemeiată, în privința daunelor morale în cuantum de 15.000 lei fiind întrunite cumulativ toate condițiile pentru angajarea răspunderii patrimoniale a autorităților publice pentru prejudiciile cauzate particularilor, respectiv : existența unui act administrativ asimilat ilegal, în sensul art. 2 alin. 1 lit. i) coroborat cu art. 2 alin. 2 din Legea nr. 554/2004, constând în nesoluționarea cu respectarea calendarului de concurs aprobat prin HCL nr. 190/2017 a etapei I a concursului de proiecte de management în vederea ocupării postului de manager la Casa de Cultură a Municipiului Făgăraș; existența unui prejudiciu moral constând în suferința psihică suferită de reclamantă pe perioada derulării procedurii de concurs și până la lămurirea situației sale financiare și profesionale ; existența raportului de cauzalitate între actul administrativ asimilat ilegal și acest prejudiciu ; existența culpei autorității publice.

Fapta ilicită a pârâtului, reținută de prima instanță, constă în exprimarea refuzului explicit al autorității publice Consiliul Local al Municipiului Făgăraș de finalizare a concursului de proiecte de management în vederea ocupării postului de manager la Casa de Cultură a Municipiului Făgăraș, refuz exprimat prin procesul – verbal încheiat la data de 23.10.2017.

În mod corect a reținut prima instanță, cu titlu prealabil, faptul că pârâtul Consiliul Local al Municipiului Făgăraș avea obligația de a organiza din oficiu (iar nu doar la cererea intimătei – reclamante sau a Casei de Cultură Municipale Făgăraș) concursul de proiecte de management cu 120 de zile calendaristice înainte de data încetării contractului de management, această obligație legală fiind stabilită în sarcina recurentului – pârât prin dispozițiile exprese ale art. 7 alin. 2 din O.U.G. nr. 189/2008 ; or, în speță, contractul de management nr. 300/07.08.2014 încheiat cu intimata – reclamantă a expirat la data de 05.08.2017, iar recurentul – pârât Consiliul Local al Municipiului Făgăraș a organizat concursul pentru ocuparea postului de manager la Casa Municipală de Cultură Făgăraș doar la data de 31.08.2017, cu încălcarea dispozițiilor art. 7 alin. 2 din O.U.G. nr. 189/2008.

Astfel, Curtea reține că, potrivit Regulamentului de organizare și desfășurare a concursului de proiecte de management în vederea ocupării postului de manager la Casa Municipală de Cultură a Municipiului Făgăraș, aprobat potrivit HCL Făgăraș nr. 190/31.08.2017, Anexa 1, calendarul desfășurării concursului de proiecte de management, în cadrul etapei I, de „analiză a proiectului de management”, conform art. 6 alin. 2 lit. a) din O.U.G. nr. 189/2008, stăbăle data de 22.09.2017, ora 12⁰⁰ pentru depunerea proiectului de management de către candidat ; perioada 23.09 – 01.10.2017 pentru analiza proiectului de management și perioada 02 - 09.10.2017 pentru formulare contestații, în termen de 5 zile lucrătoare de la afișarea rezultatului etapei I.

În cadrul etapei a II-a a concursului de proiecte de management, etapă referitoare la „susținerea proiectului de management în cadrul unui interviu”, conform art. 6 alin. 2 lit. b) din O.U.G. nr. 189/2008, calendarul desfășurării concursului, potrivit aceluiași Regulament, stabilea data de 18.10.2017, ora 12⁰⁰, pentru susținerea proiectelor de management în cadrul unui interviu.

Intimata – reclamantă s-a conformat obligațiilor stabilite potrivit calendarului de concurs, astfel că a depus proiectul de management, la data de 22.09.2017, ora 12⁰⁰, proiectul de management fiind înregistrat la UAT Municipiul Făgăraș sub nr. 27767/22.09.2017 (filele nr. 200-234 vol. II dosar fond). În consecință, atâta timp cât proiectul de management a fost depus de către intimata – reclamantă la Registratura unității administrativ – teritoriale, care avea obligația de a-l înainta Comisiei de evaluare înființate la nivelul Consiliului Local al Municipiului Făgăraș, nu poate fi reținută propria culpă a intimatei – reclamante în amânarea susținerii interviului, astfel cum a susținut recurentul – pârât.

Comisia de evaluare nu a procedat la analiza proiectului de management în perioada 23.09 – 01.10.2017, iar la data de 18.10.2017, ora 12⁰⁰ – dată la care intimata – reclamantă s-a prezentat pentru susținerea proiectului de management în cadrul interviului – Comisia de evaluare a dispus amânarea susținerii interviului pentru data de 23.10.2017, împrejurare care nu a fost consemnată într-un proces – verbal încheiat cu acea ocazie, ci rezultă din declarațiile martorilor Soloceanu Mihaela – Gabriela (membru al Comisiei de evaluare) și Alexandru Florin (Președinte al Comisiei de evaluare), care au arătat că amânarea susținerii interviului programat pentru data de 18.10.2017 a fost dispusă motivat de faptul că proiectul de management nu le-a fost adus la cunoștință membrilor Comisiei de evaluare, martora Soloceanu Mihaela – Gabriela arătând, însă, că a solicitat proiectul de management și l-a studiat cu 2 zile înaintea interviului.

La data de 23.10.2017 – stabilită pentru susținerea interviului, în urma reprogramării - Comisia de evaluare (formată din următorii membri : Soloceanu Mihaela – Gabriela, Csisar Marius și Alexandru Florin, potrivit art. 4 din HCL Făgăraș nr. 190/31.08.2017) a întocmit procesul – verbal depus la fila nr. 165 vol. I dosar fond, potrivit căruia s-a propus reluarea procedurilor privind depunerea proiectului și a tuturor etapelor ce urmează în vederea ocupării funcției de manager al Casei Municipale de Cultură Făgăraș, motivat de faptul că : nu s-a respectat procedura concursului, nu s-a analizat proiectul în vederea afișării rezultatelor, iar proiectul este întocmit pe 5 ani, iar nu pe 3 ani, astfel cum trebuia.

Astfel cum în mod corect a reținut prima instanță, însă, eventuala nerespectare de către reclamantă a prevederilor caietului de obiective care prevedea o perioadă de management de 3 ani, nu putea justifica refuzul Comisiei de continuare a procedurii de concurs, ci trebuia constatată și valorificată de către Comisia de concurs în cadrul etapei I, de analiză a proiectului de management și de stabilire a punctajului conform grilei de evaluare, potrivit dispozițiilor art. 6 alin. 2 lit. a) și art. 18 lit. a) și b) din O.U.G. nr. 189/2008, etapă pe care Comisia de evaluare, în mod culpabil, nu a finalizat-o.

Recurentul – pârât a susținut că intimata – reclamantă avea posibilitatea de a formula contestație împotriva nerealizării procedurii de evaluare, însă în acest sens în mod corect a reținut prima instanță că, atâta timp cât rezultatul etapei I de concurs nu a fost afișat, intimata – reclamantă a fost lipsită de posibilitatea de a formula contestație în termen de 5 zile lucrătoare de la afișarea rezultatelor, conform art. 20 alin. 2 coroborat cu art. 19 alin. 2 din O.U.G. nr. 189/2008 și potrivit art. 11 din Regulamentul de organizare și desfășurare a concursului.

Față de aceste motive, Curtea reține că în mod legal prima instanță a apreciat că intimata – reclamantă a fost vătămată în drepturile sale prevăzute de art. 33 alin. 2 din contractul de management nr. 300/07.08.2014 și art. 32 alin. 2 din contractul de management nr. 22731/04.08.2017, prin refuzul nejustificat al autorității publice pârâte de finalizare a concursului de proiecte de management.

Recurentul – pârât a susținut nelegalitatea contractului de management nr. 300/07.08.2014 încheiat inițial, însă analiza legalității acestui contract de management nu formează obiectul judecății în prezenta cauză, astfel că motivele de nelegalitate invocate de recurentul – pârât nu pot fi avute în vedere de către instanță.

Cu privire la prejudiciul produs intimatei – reclamante prin fapta ilicită a recurentului – pârât Consiliul Local al Municipiului Făgăraș și cu privire la legătura de cauzalitate între fapta ilicită și prejudiciu, prima instanță a reținut că, potrivit declarațiilor martorelor Soloceanu Mihaela Gabriela și Mitea Mirela Oana, a fost dovedit prejudiciul moral constând în suferința psihică resimțită de reclamantă pe perioada derulării procedurii de concurs și până la lămurirea situației sale financiare și profesionale.

Curtea reține că, spre deosebire de prejudiciul material, a cărui întindere nu poate fi stabilită decât pe baza unui suport probator, în privința daunelor morale nu pot fi produse probe materiale în vederea cuantificării pierderii suferite. De aceea, judecătorul are dreptul să aprecieze, în raport cu toate circumstanțele cauzei, asupra unei sume globale, care să constituie o reparație echitabilă în raport cu efectele faptei generatoare de prejudicii, iar în speță prima instanță a apreciat că suma de 15.000 lei reprezintă o astfel de reparație echitabilă pentru daunele morale dovedite în speță.

Cererile reclamantei privind obligarea pârâților la plata daunelor materiale constând în costurile de spitalizare și la plata daunelor morale pentru suferințele fizice suferite și pentru încălcarea dreptului la onoare, demnitate, imagine și bună reputație, au fost respinse de prima instanță, astfel că susținerile recurentului – pârât privind lipsa dovedirii acestor prejudicii nu pot analizate de către instanță ca reprezentând motive de recurs.

Recurentul – pârât a susținut că prejudiciul nu este cert, întrucât este rezultatul propriilor acțiuni ale intimatei – reclamante, susțineri înlăturate în cadrul prezentului recurs, potrivit celor mai sus arătate.

Nu pot fi reținute nici susținerile recurentului – pârât în sensul că intimata – reclamantă nu poate justifica existența unui prejudiciu în condițiile în care nu ar exista certitudinea că aceasta ar ocupa postul, în urma concursului. În acest sens, Curtea reține că intimata – reclamantă Gribincea Diana a fost singurul candidat care s-a prezentat la concursul de proiecte de management în vederea ocupării postului de manager la Casa de Cultură a Municipiului Făgăraș, aprobat potrivit HCL Făgăraș nr. 190/31.08.2017, iar dispozițiile art. 43¹ din O.U.G. nr. 189/2008 consacră dreptul intimatei – reclamante de a prezenta un nou proiect de management care să constituie baza încheierii unui nou contract de management, rezultatul evaluării sale finale, pentru perioada august 2014 – 31 decembrie 2017, fiind nota 9,48, aprobată prin HCL Făgăraș nr. 164/31.07.2017.

Faptul că, în prezent, intimata – reclamantă deține postul de manager la Casa Municipală de Cultură Făgăraș, potrivit contractului de management nr. 7905 încheiat la data de 01.03.2018, nu determină inexistența prejudiciului moral suferit de intimata – reclamantă în perioada 18.10.2017 – 28.02.2018.

Pentru toate aceste considerente, în temeiul art. 496 alin. 1 Cod procedură civilă, Curtea va respinge recursul formulat de recurentul – pârât Consiliul Local al Municipiului Făgăraș împotriva sentinței civile nr. 399/CA/29.04.2021 pronunțată de Tribunalul Brașov – Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal.

În privința cererii de recurs formulate de recurenta – reclamantă Gribincea – Popa Diana, Curtea reține, în prealabil, că motivele de recurs invocate privesc nelegalitatea sentinței, iar nu de netemeinicia ei sau greșita apreciere a probatoriului administrat, așa cum a susținut intimatul – pârât Consiliul Local al Municipiului Făgăraș.

Criticile aduse de recurenta – reclamantă sentinței civile nr. 399/29.04.2021 a Tribunalului Brașov, potrivit punctelor II.1, II.2, II.3 și III din cererea de recurs, se subsumează cazului de casare prevăzut de *art. 488 alin. 1 pct. 6 Cod procedură civilă*, recurenta – reclamantă invocând lipsa motivării hotărârii și motivarea contradictorie a hotărârii recurate.

Analizând acest motiv de recurs, Curtea reține că aspectele de conținut ale hotărârii atacate, invocate de recurenta – reclamantă, nu sunt de natură să contureze și să susțină concluzia că aceasta este nemotivată sau că ar conține motive contradictorii, pentru incidența în cauză a cazului de casare invocat. Prin urmare, instanța de control judiciar consideră că aceste critici nu sunt fondate.

Astfel, în ceea ce privește respingerea despăgubirilor morale solicitate pentru încălcarea dreptului reclamantei la onoare, demnitate, imagine și bună reputație, soluția primei instanțe a fost motivată în conformitate cu dispozițiile art. 425 alin. 1 lit. b) Cod procedură civilă, raportat la materialul probatoriu administrat în cauză și la care instanța a făcut referire în mod punctual.

Tribunalul Brașov a analizat cererea formulată de reclamantă de acordare a daunelor morale pentru încălcarea dreptului reclamantei la onoare, demnitate, imagine și bună reputație, în modalitatea în care aceasta a fost formulată, chiar reclamanta invocând prin cererea de chemare în judecată încălcarea dreptului la onoare, demnitate, imagine și bună reputație în mod global, fără a face distincție între „onoare” și „bună reputație”. Prin raționamentul logico-juridic care a fundamentat soluția adoptată prima instanță a analizat, însă, toate componentele dreptului a cărui încălcare a fost invocată, atât în privința protejării reputației, cât și a onoarei.

În privința cheltuielilor de judecată la plata cărora au fost obligate părțile, prima instanță a arătat că această soluție se întemeiază pe dispozițiile art. 453 alin. 2 Cod procedură civilă, raportat la admiterea în parte a cererii, prima instanță procedând la acordarea în parte a cheltuielilor de judecată, calculate proporțional cu pretențiile admise în privința cheltuielilor de judecată solicitate de reclamantă și proporțional cu pretențiile respinse în privința cheltuielilor de judecată solicitate de pârâțul Consiliul Local al Municipiului Făgăraș.

Raționamentul avut în vedere de către instanță și explicat în considerentele hotărârii vizează, așadar, aplicarea dispozițiilor art. 453 alin. 2 Cod procedură civilă, Tribunalul Brașov neprocedând la reducerea părții din cheltuielile de judecată reprezentând onorariul de avocat în temeiul art. 451 alin. 2 Cod procedură civilă. În consecință, nu se poate reține că nediferențierea în funcție de natura cheltuielilor îi încalcă recurentei - reclamante dreptul la un proces echitabil, astfel cum a susținut aceasta motivat de faptul că partea din cheltuieli care vizează onorariul de avocat nu poate fi redusă decât cu aplicarea art. 451 alin. 2 Cod procedură civilă.

Hotărârea primei instanțe nu cuprinde motive contradictorii sau străine de natura pricinii, astfel cum a susținut recurenta – reclamantă la punctul III din cererea de recurs. Prima instanță a avut în vedere în considerentele hotărârii pronunțate toate motivele invocate de reclamantă în susținerea cererii de acordare a daunelor morale, astfel : prejudiciul moral constând în suferința psihică resimțită de reclamantă pe perioada derulării procedurii de concurs și până la lămurirea situației sale financiare și profesionale (prejudiciu reținut de prima instanță ca fiind dovedit) ; prejudiciul moral rezultat din încălcarea dreptului reclamantei la onoare, demnitate, imagine și bună reputație (în privința căruia prima instanță a reținut că nu a fost probat) și prejudiciul moral reprezentat de suferințele fizice resimțite de reclamantă (cu privire la care prima instanță a reținut lipsa legăturii de cauzalitate între fapta ilicită a pârâtului și prejudiciu).

Tribunalul Brașov în mod corect a analizat în privința fiecărei categorii de prejudicii morale pretinse de reclamantă întrunirea cumulativă a elementelor răspunderii civile delictuale, potrivit dispozițiilor art. 1349 și art. 1357 și urm. Cod civil, în vederea angajării răspunderii administrativ – patrimoniale a autorității publice pârâte. Susținerile recurentei – reclamantei în sensul că „singura condiție impusă de art. 253 Cod civil pentru angajarea răspunderii civile este existența unei încălcări a unui drept patrimonial, vinovăția și prejudiciul fiind prezumate din chiar fapta ilicită” nu își găsesc suport în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, invocată de recurenta – reclamantă și nici în dispoziții legale în vigoare. Dispozițiile art. 253 Cod civil, invocate de recurentă, consacră posibilitatea persoanei fizice ale cărei drepturi nepatrimoniale au fost încălcate de a solicita despăgubiri materiale, ceea ce presupune în mod evident inclusiv necesitatea dovedirii prejudiciului pretins, a vinovăției autorului faptei ilicite și a legăturii de cauzalitate între fapta ilicită și prejudiciu.

Criticile aduse de recurenta – reclamantă hotărârii primei instanțe potrivit punctului IV.1 din cererea de recurs vizează greșita soluționare de către prima instanță a excepției lipsei calității procesuale pasive a Municipiului Făgăraș și se subsumează cazului de casare prevăzut de *art. 488 alin. 1 pct. 5 Cod procedură civilă*, motiv de recurs care este fondat.

Astfel, Curtea reține că, în pronunțarea soluției de admitere a excepției lipsei calității procesuale pasive a pârâtului Municipiul Făgăraș, prima instanță nu a avut în vedere obiectul

specific al cererii în contencios administrativ deduse judecării și care vizează obligarea autorităților publice la plata de despăgubiri.

Într-adevăr, de principiu, din întreaga reglementare a procedurii contenciosului administrativ, rezultă că noțiunea de „autoritate publică”, așa cum este definită de art. 2 alin. 1 lit. b) din Legea nr. 554/2004, include „orice organ de stat sau al unităților administrativ – teritoriale care acționează în regim de putere publică, pentru satisfacerea unui interes legitim public”, dispozițiile legale conferind astfel calitate procesuală pasivă autorităților publice de stat sau locale care au emis actul administrativ – tipic sau asimilat – atacat, iar nu statului sau unităților administrativ – teritoriale, ca subiecte de drept public.

În cazul în care acțiunea în contencios administrativ vizează plata de despăgubiri pentru prejudiciul produs printr-un act nelegal al uneia dintre autoritățile publice locale constituite în cadrul unității administrativ – teritoriale respective, este necesar, însă, să fie chemate în judecată comuna, orașul, municipiul sau județul, ca persoane de drept public, cu patrimoniu propriu, în caz contrar existând riscul unor dificultăți în procedura de executare, care ar putea lipsi de caracterul efectiv hotărârea judecătorească.

Față de aceste motive, Curtea, în urma admiterii recursului declarat de recurenta – reclamantă Gribincea Popa – Diana împotriva sentinței civile nr. 399/CA/29.04.2021 pronunțată de Tribunalul Brașov, va casa în parte sentința și, rejudecând, va respinge excepția lipsei calității procesuale pasive a pârâtului Municipiul Făgăraș și, în consecință, va admite în parte cererea formulată de reclamanta Gribincea-Popa Diana în contradictoriu cu pârâții Consiliul Local al Municipiului Făgăraș și Municipiul Făgăraș și va obliga pârâții Municipiul Făgăraș și Consiliul Local al Municipiului Făgăraș la plata către reclamantă a sumei de 15.000 lei, reprezentând daune morale.

În privința criticilor aduse de recurenta – reclamantă hotărârii primei instanțe, conform punctelor IV.2, IV.3, IV.4 și IV.5 din cererea de recurs, Curtea reține că aceste critici se subsumează cazului de casare prevăzut de *art. 488 alin. 1 pct. 8 Cod procedură civilă*, urmând a fi analizate în continuare.

Curtea apreciază că, în soluționarea cererii privind obligarea pârâților la plata *daunelor materiale în cuantum de 5.076 lei reprezentând contravaloarea serviciilor medicale* de care a beneficiat reclamanta în perioada 27.11.2017 – 13.12.2017, prima instanță a interpretat și aplicat corect normele de drept material incidente în cauză, reținând lipsa legăturii de cauzalitate între fapta ilicită a pârâtului și prejudiciul suferit de reclamantă.

Într-adevăr, actele medicale depuse la dosar în fața primei instanțe nu confirmă concluzia recurentei – reclamantei în sensul că fapta ilicită a pârâtului Consiliul Local al Municipiului Făgăraș a contribuit nemijlocit la alterarea stării de sănătate a recurentei și la survenirea unor complicații în legătură cu dezvoltarea sarcinii, iar o astfel de concluzie nu rezultă nici din declarațiile martorilor audiați în cauză.

În acord cu cele reținute de prima instanță, Curtea apreciază că, din probele administrate în cauză, nu rezultă că fapta ilicită a pârâtului a determinat agravarea stării de sănătate a reclamantei și a determinat angajarea cheltuielilor pentru care au fost depuse înscrisuri la dosar.

În aprecierea lipsei legăturii de cauzalitate între fapta ilicită și prejudiciul material invocat de recurenta – reclamantă instanța reține, de asemenea, că, în condițiile în care, în luna noiembrie 2017, recurenta – reclamantă se afla în ultima lună de sarcină, efectuarea unor analize medicale pentru monitorizarea evoluției sarcinii era oricum obligatorie, în speță nedovedindu-se că analizele medicale efectuate de recurentă au fost determinate de stresul la care a fost supusă în perioada 18.10.2017 (data interviului programului pentru susținerea proiectului de management) – 06.11.2017 (dată la care recurenta – reclamantă a intrat în șomaj, ca urmare a încetării calității sale de manager, prin expirarea contractului de management nr. 22731/04.08.2017) și în continuare în perioada 13.11.2017 (dată la care recurenta a intrat în concediu prenatal, potrivit certificatului medical depus la fila nr. 46 vol. I fond) și până la data de 12.12.2017 (data nașterii minorei Popa Iris – Ecaterina).

De altfel, din componența sumei de 5.076 lei pretinsă de recurenta – reclamantă cu titlu de contravaloare a serviciilor medicale de care a beneficiat în perioada 27.11.2017 – 13.12.2017,

fac parte : suma de 68 lei achitată cu titlu de contravaloare analize la data de 27.11.2017 (fila nr. 97 vol. I fond), suma de 68 lei achitată cu titlu de contravaloare analize la data de 28.11.2017 (fila nr. 93 vol. I fond), suma de 290 lei achitată la data de 27.11.2017 cu titlu de contravaloare consultație, ecografie, test de non stress, injecție intramusculară (fila nr. 101 vol. I dosar fond), recurenta beneficiind de toate aceste servicii medicale în perioada 27-28.11.2017, la mai mult de o lună de la data de 23.10.2017, când se propusese reluarea procedurilor pentru ocuparea funcției de manager al Casei de Cultură a Municipiului Făgăraș, ceea ce confirmă faptul că necesitatea serviciilor medicale a căror contravaloare o pretinde recurenta cu titlu de daune morale nu a fost în mod direct determinată de fapta ilicită a pârâtului.

Cealaltă parte a sumei de 5.076 lei pretinsă de reclamantă cu titlu de daune materiale – contravaloare servicii medicale este reprezentată de sumele de 1.000 lei și respectiv 3.650 lei, achitate de către recurentă Clinicii Eva la datele de 12.12 și 13.12.2017, cu ocazia nașterii (fila nr. 89 vol. I dosar fond), fără a se dovedi în speță că reclamanta nu a născut la termen sau că aceste cheltuieli au fost determinate de eventuale complicații suferite în timpul nașterii, iar nu de o naștere normală.

De asemenea, Curtea reține că, acordând reclamantei *daune morale în cuantum de 15.000 lei pentru suferințele de ordin psihic* resimțite de aceasta pe perioada derulării procedurii de concurs și până la lămurirea situației sale financiare și profesionale, Tribunalul Brașov a interpretat și aplicat corect normele de drept material incidente în cauză.

Prima instanță a realizat, astfel, o reparare echitabilă a prejudiciului suferit de recurenta - reclamantă, în raport cu circumstanțele pricinii, conform art. 18 alin. 3 din Legea nr. 554/2004, respectiv atât în raport cu situația particulară în care se afla recurenta – reclamantă la acel moment (însărcinată în săptămâna a 33-a) și cu modalitatea în care, din punct de vedere subiectiv, aceasta a resimțit suferințe psihice, dar și în raport cu împrejurările obiective reprezentate de faptul că, în mod efectiv, incertitudinea situației financiare și profesionale a recurente s-a menținut o perioadă de 4 luni, între 06.11.2017 – 28.02.2018, perioadă care nu poate fi considerată foarte îndelungată, mai ales că în acea perioadă, începând cu data de 13.11.2017, recurenta s-a aflat în concediu prenatal.

Daunele morale corespund în speță suferințelor psihice resimțite de recurenta - reclamantă, scopul lor fiind unul compensatoriu, care să nu constituie însă o penalitate excesivă pentru cel care a produs dauna.

În mod corect a reținut prima instanță, în urma analizei probatoriului administrat, că *încălcarea dreptului reclamantei la onoare, demnitate, imagine și bună reputație, ca și daunele morale constând în suferințele fizice invocate de reclamantă*, nu au fost dovedite.

Daunele morale nu se acordă în mod automat, ca efect al reținerii existenței faptei ilicite a autorității publice pârâte, ci trebuie administrate probe pentru a dovedi existența unui prejudiciu moral în sensul dispozițiilor art. 1357 și art. 253 alin. 4 Cod civil.

În condițiile concrete în care amânarea susținerii interviului programat pentru data de 18.10.2017 și reluarea procedurii de ocupare a funcției de manager, stabilită la data de 23.10.2017, au fost stabilite de Comisia de concurs, chiar în manifestarea unui refuz nejustificat de continuare a procedurii de concurs, dar printr-un act (procesul – verbal din data de 23.10.2017) în care nu se fac niciun fel de aprecieri cu referire la activitatea profesională sau la conduita morală a recurente și prin care acesteia nu i se aduc nici un fel de „acuze” (menționându-se doar că proiectul de management a fost întocmit pentru o perioadă de 5 ani, în loc de 3 ani), Curtea apreciază că nu se poate reține că acestea au avut drept consecință știrbirea reputației recurente, a imaginii sale, înjosirea și umilirea sa și nu au încălcat dreptul recurente la onoare (în sensul de demnitate umană) și bună reputație, jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului invocată de recurentă fiind inaplicabilă în cauză, raportat la elementele concrete ale speței.

Curtea nu va reține ca relevante susținerile recurente - reclamante referitoare la tratamentul imoral și umilitor la care a fost supusă pe parcursul procedurii sau la afectarea bunei sale reputații și a imaginii de profesionist în materie de management cultural prin includerea numelui său într-un scandal cu tentă politică, pentru că acestea nu sunt susținute de probele

administrare în cauză. Articolele de presă la care se referă recurenta - reclamantă nu conțin practic nici un element de natură a o înjosi sau umili pe aceasta, fiind mai degrabă o reacție la mediatizarea cazului, reacție pozitivă, de susținere și de apreciere la adresa recurente - reclamante, suspiciunile legate de un amestec politic nereferindu-se la persoana recurente, ci la modalitatea de organizare a concursului pentru ocuparea funcției de manager cultural.

Curtea reține, însă, ca fiind fondat motivul de recurs prevăzut de art. 488 alin. 1 pct. 8 Cod procedură civilă, în privința *dispoziției primei instanțe privind obligarea reclamantei la plata către pârâtul Consiliul Local al Municipiului Făgăraș a sumei de 5.143,48 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.*

Astfel, Curtea reține că, potrivit dispozițiilor art. 453 Cod procedură civilă, fundamentul acordării cheltuielilor de judecată îl reprezintă culpă procesuală a părților în declanșarea litigiului.

Or, în speță, față de admiterea (chiar dacă doar în parte) a cererii de chemare în judecată, pârâții sunt cei care se află în culpă procesuală și urmează a fi obligați la plata către reclamantă a cheltuielilor de judecată în primă instanță.

Faptul că pretențiile reclamantei au fost admise doar în parte constituie fundamentul acordării către reclamantă a cheltuielilor de judecată efectuate, în măsura pretențiilor admise conform art. 453 alin. 2 Cod procedură civilă, însă nu poate reprezenta fundamentul obligării pârâților la plata către reclamantă a cheltuielilor de judecată efectuate în fața primei instanțe.

Pentru aceste motive, în urma casării în parte a sentinței recurate și rejudecării, Curtea va înlătura dispoziția primei instanțe privind obligarea reclamantei la plata către pârâtul Consiliul Local al Municipiului Făgăraș a sumei de 5.143,48 lei cu titlu de cheltuieli de judecată și, raportat la cazul de casare prevăzut de art. 488 alin. 1 pct. 5 Cod procedură civilă invocat de recurenta - reclamantă și apreciat de instanța ca fiind întemeiat potrivit celor mai sus arătate, va dispune obligarea ambilor pârâți la plata către reclamantă a cheltuielilor de judecată în primă instanță.

În privința sumei de 1.287,84 lei acordate reclamantei cu titlu de cheltuieli de judecată în primă instanță, Curtea reține că stabilirea acestei sume de bani cu titlu de cheltuieli de judecată reprezintă expresia aplicării dispozițiilor art. 453 alin. 2 Cod procedură civilă și a acordării cheltuielilor de judecată într-un quantum proporțional cu pretențiile admise, iar nu expresia reducerii cheltuielilor de judecată reprezentate de onorariul de avocat conform art. 451 alin. 2 Cod procedură civilă, astfel cum în mod eronat a susținut recurenta - reclamantă.

În acest sens, Curtea reține că, în fața primei instanțe, reclamanta a făcut dovada efectuării unor cheltuieli de judecată în quantum total de 9.021,44 lei (sumă compusă din : 300 lei taxă judiciară de timbru conform art. 16 lit. b din O.U.G. nr. 80/2013 ; 7.140 lei onorariu de avocat și 1.581,44 lei cheltuieli de deplasare).

Suma totală solicitată de reclamantă prin cererea de chemare în judecată cu titlu de daune materiale și morale a fost de 105.076 lei, prima instanță reținând ca fiind întemeiate pretențiile reclamantei în privința sumei de 15.000 lei, astfel că acțiunea reclamantei a fost admisă de către prima instanță în proporție de 14,27%.

Disponând obligarea pârâtului la plata către reclamantă a cheltuielilor de judecată proporțional cu pretențiile admise, conform art. 453 alin. 2 Cod procedură civilă, în mod corect prima instanță a apreciat că reclamanta este îndreptățită la plata de către pârât a sumei de 1.287,84 lei cu titlu de cheltuieli de judecată (reprezentând 14,27% din suma totală de 9.021,44 lei achitată de reclamantă cu titlu de cheltuieli de judecată).

Având în vedere aceste considerente, Curtea, în temeiul art. 496 alin. 2 Cod procedură civilă, va admite recursul declarat de recurenta - reclamantă Gribincea Popa - Diana împotriva sentinței civile nr. 399/CA/29.04.2021 pronunțată de Tribunalul Brașov - Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, pe care o va casa în parte, dispunând potrivit celor de mai jos.

În temeiul art. 453 Cod procedură civilă, raportat la respingerea recursului formulat de recurentul - pârât Consiliul Local al Municipiului Făgăraș și la admiterea recursului declarat de recurenta - reclamantă Gribincea Popa - Diana, Curtea, în temeiul art. 453 Cod procedură civilă, reținând culpa procesuală a intimaților - pârâți în faza procesuală a recursului, va dispune

obligarea intimaților – pârâți Consiliul Local al Municipiului Făgăraș și Municipiul Făgăraș la plata către recurenta – reclamantă a sumei de 3.770 lei cu titlu de cheltuieli de judecată în recurs, reprezentând onorariu avocat (în cuantum de 3.570 lei, achitat potrivit facturii fiscale și extrasului de cont depuse la filele nr. 93, 94 dosar recurs) și taxă judiciară de timbru (200 lei conform art. 24 alin. 1 și 2 din O.U.G. nr. 80/2013).

Instanța va respinge, însă, cererea recurenteii – reclamante privind plata în recurs a cheltuielilor de judecată reprezentate de cheltuielile de deplasare a avocatului. În acest sens, Curtea reține că, potrivit art. 452 Cod procedură civilă, „Partea care pretinde cheltuieli de judecată trebuie să facă, în condițiile legii, dovada existenței și întinderii lor, cel mai târziu la data închiderii dezbaterilor asupra fondului cauzei”, iar recurenta – reclamantă a depus la dosar doar bonul fiscal nr. 1319-00058/07.10.2021, privind achiziționare combustibil, înscris care nu face dovada plății acestei sume de bani din contul recurenteii – reclamante către avocatul său, astfel că suma reprezentată de cheltuielile de deplasare a avocatului nu va fi inclusă în cadrul cheltuielilor de judecată pe care intimații – pârâți au obligația de a le achita recurenteii – reclamante în recurs.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
D E C I D E:**

Respinge recursul declarat de recurentul – pârât Consiliul Local al Municipiului Făgăraș împotriva sentinței civile nr. 399/CA/29.04.2021 pronunțată de Tribunalul Brașov – Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal.

Admite recursul declarat de recurenta – reclamantă Gribincea Popa – Diana împotriva sentinței civile nr. 399/CA/29.04.2021 pronunțată de Tribunalul Brașov – Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, pe care o casează în parte și, rejudecând:

Respinge excepția lipsei calității procesuale pasive a pârâtului Municipiul Făgăraș.

Admite în parte cererea formulată de reclamanta Gribincea-Popa Diana în contradictoriu cu pârâții Consiliul Local al Municipiului Făgăraș și Municipiul Făgăraș.

Obligă pârâții Municipiul Făgăraș și Consiliul Local al Municipiului Făgăraș la plata către reclamantă a sumei de 15.000 lei, reprezentând daune morale.

Obligă pârâții Municipiul Făgăraș și Consiliul Local al Municipiului Făgăraș la plata către reclamantă a sumei de 1.287,84 lei, reprezentând cheltuieli de judecată în primă instanță.

Înlătură dispoziția primei instanțe privind respingerea cererii formulate de reclamanta Gribincea Popa – Diana în contradictoriu cu pârâtul Municipiul Făgăraș și dispoziția privind obligarea reclamantei la plata către pârâtul Consiliul Local al Municipiului Făgăraș a sumei de 5.143,48 lei, reprezentând cheltuieli de judecată.

Menține dispoziția primei instanțe privind respingerea excepției lipsei calității procesuale pasive a pârâtului Consiliul Local al Municipiului Făgăraș.

Obligă intimații – pârâți Consiliul Local al Municipiului Făgăraș și Municipiul Făgăraș la plata către recurenta – reclamantă a sumei de 3.770 lei cu titlu de cheltuieli de judecată în recurs, reprezentând onorariu avocat și taxă judiciară de timbru.

Respinge cererea recurenteii – reclamante privind plata în recurs a cheltuielilor de judecată reprezentate de cheltuielile de deplasare a avocatului.

Definitivă.

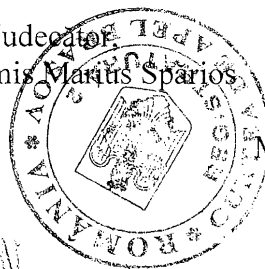
Pronunțată azi, 15.10.2021, prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței.

Președinte,
Mihaela Zup

Judecător
Demis Marius Spăriș

Judecător,
Tiberiu Adrian Virgolici

Grefier,
Mihaela Furnică

red.M.Z./07.12.2021
tehnored.M.F./07.12.2021
jud.fond.:C.E.Romaniuc
ex.4